

Οἱ εὐσεβεῖς οἱ τοῦ Θεοῦ
καὶ ἀνιδροῦτος Μαρίας εἰς τὴν ἀσπίδα ἡμεῶν παραρραδέντες
μεταχθέντες παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Μιχαίου Χαλκοντα,
ἀναγνωδέντες οἱ τοῖς θεοσεβεστάτοις.

Σαυᾶν Γ. Γ. Πορτᾶ.

ΚΑΙ

Κέρνυρα.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΤΑΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ

Τουορ.ο. Χαδμος

Ο

1878.

Ἐλάχιστος ἐν ἱερομονάχοις

ΜΕΛΕΤΙΟΣ Ο ΚΑΛΛΟΝΑΣ

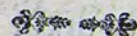
Χάριν καὶ σωτηρίαν παρὰ τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ.

Ἀνάμεσα εἰς τοὺς πολλοὺς ὕμνους τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ παναχράντου Παρθένου Μαρίας, οἱ πλέον εὐάρεστοι εἰς ἑπαινον, τιμὴν, καὶ δόξαν τῶν μεγαλείων αὐτῆς, εὐρίσκω ὅτι εἶναι τοῦτοι οἱ ΚΑ'. Οἱ οἱ, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Βίβλους, φαίνεται ὅτι τοὺς ἔψαλλεν ὁ Σέργιος, πεφωτισμένος ἀπὸ τὴν Πανάχαρτον Θεοτόκον, πατριαρχεῖων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν ὁ Χαλκάνος, καὶ ὁ Σάρβαρος οἱ ἀρχιεροὶ τῶν Ἀράβων ὑπῆλθον, καὶ ἐπολεμεύσαν τὴν Πόλιν ὅπου αὐτὴ ἡ Κεχαριτωμένη Μητροπάρεμβος μετὰ τὴν προστασίαν, καὶ βοήθειάν τῆς τοῦ ἐχθροῦ, ὅλους ἐκκαταπόντισεν, καὶ ἐκανάτωσέ τοὺς διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, καὶ τὴν Πόλιν ἐρύλαξεν ἀνίκητον, καθὼς σαφέστατα ἀναγινώσκειται εἰς τὸν λόγον τῆς Ἀκχθίστου. Ποῖος δὲ νὰ ἐσύνθεσε τοὺς τοὺς οἴκους, δὲν ἤξεύρω νὰ εἶναι ποθὲς γραμμένον μόνον κατὰ παράδοσιν λέγουσιν τινὲς, πῶς αὐτὸς ὁ Σέργιος νὰ τοὺς ἐποίησε, καὶ ὅτι μετέπειτα ἀσέβησε, καὶ δὲν ὡμολόγει πλέον ὀρθῶς τὰ τῆς Ὁρθόδοξου καὶ Πίστης, οὕτως οὕτως καὶ ἱερὰ Δόγματα, τὰ ὅποια ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς, καὶ Ὁρθόδοξοι πιστεύομεν, καὶ ὡμολογοῦμεν ὡς ἀληθῶς ἀλλ' ἐβλασφημολογεῖ ὁ τρισεκατάρτος τὰ τῆς δυσσεβεστάτης τοῦ αἵρέσεως φλυαρήματα. Διὰ τοῦτο δικαίως καὶ ἡ ἀγία τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων Σύνοδος τὸν ἐκλήψε, καὶ ἐξωστράκισε, καὶ τὰ ἀσεβέστατα αὐτοῦ ὡμολογήματα, καὶ πάντας τοὺς ὁμόφρονάς του ἀναθεμάτισεν αὐτὸς δὲ μὴ ὑποφέρων τὸν ὀνειδισμὸν, καὶ ἀτιμίαν ἀπὸ τοῦ Ὁρθόδοξου, ἔφυγε κρυφὰ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ κάκιστος κακῶς ἐτελεύτησεν. Οἱ δὲ ἄγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέρες ζήτω θεῶν καὶ

νοούμενοι, εὐγαλαν ὅλα του τὰ βιβλία, τὰ ὅποια, ὡς λέγουν, ἦσαν πολλά, καὶ μάλιστα τῆς Θεοτόκου ἐγκώμια πολλότατα, καὶ τὰ ἑκαύσαν ὅλα, καὶ καθὼς ἐκκίοντο, ἐγένετο κτύπος εἰς τὴν φωτίαν, καὶ τοῦτοι οἱ Οἶκοι ἐκφέροντο ἔξω, καὶ μ' ὅλον ὅτι τοὺς ἐμετάβαλαν ὡς τρεῖς φορὰς, πάντα μὲ κτύπον ἀπηδύσαν ἔξω ἀπὸ τὴν φωτίαν, ὥστε θεωρήσαντες οἱ ἅγιοι Πατέρες τοιοῦτον θαυμάσιον, ἐγνώρισαν, ὅτι μόνον τοῦτοι οἱ ὕμνοι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἦσαν ἀρεσκόμενοι τῇ Θεοτόκῃ καὶ ἐξετάσαντες, τοὺς κύραν ψυχοφελεῖς, καὶ σωτηριώδεις, καὶ τοὺς ἐπαράδωσαν εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ὡς μέγαν τινὰ, καὶ ψυχροσώτηριον θησαυρόν. Ὡς ἂν νὰ ἔλεγεν ἡ μακαριωτάτη Παρθένος μὲ τοὺς τρεῖς κτύπους τῆς φωτίας, « τοῦτοι μόνον οἱ ἔπαινοι μου ἀρέσκουν· τοὺς λάβετε ὡς δῶρον πολὺτιμον· τοῦτοι μέλλουν νὰ δώσουν πολλὴν σωτηρίαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ».

Διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἁγία Ἐκκλησία, ὅταν τοὺς ἀναγινώσκει, ἔχει μεγάλην τὴν εὐφροσύνην, καὶ οἱ Θεοφώτιστοι, καὶ μουσικώτατοι Διδάσκαλοι αὐτοὺς ἐμελώδησαν μὲ τὴν τέχνην, ὥστε πᾶς ἔμπειρος εἰς τὴν μουσικὴν, ὅταν τοὺς ψάλλῃ, σκιρτᾷ, καὶ χαίρει ὑπερβολικῶς ἡ ψυχὴ του· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ οἱ εὐλαβεῖς ἀκροαταί, καὶ καθένας, ὅπου νὰ τοὺς διαβάξῃ μὲ τὴν πρέπουσαν εὐλαβειαν, καὶ κατάνυξιν, ὅπως γέμει ἀπὸ πολλὴν ἀγαλλίασιν ἡ ψυχὴ του. Τοὺτους λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος εὐρίσκωντας πλέον ὠφελιμωτέρους ὕμνους τῆς Παναχράντου, (ὥς ἂν ὅπου διὰ μέσον τούτων θαυμασίως ἐλύτρωσε τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ θαυμασιώτερον, ὅτι ἀκχύσους τοὺς ἐφύλαξεν ἀπὸ τὴν φωτίαν) ζητώντας βοήθειαν ἀπὸ τὴν χάριν τῆς, τοὺς ἐξήγησα κατὰ τὸ δυνατόν μου πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀπλουστέρων. Παρκαλῶ δὲ τοὺς ἀναγινώσκοντάς, μὴ μοι μέμψεσθε τῆς ἀμαθείας, ἀλλὰ τὸν νοῦν ἂς προσηλῶνῃ καθεὶς πρὸς τὴν παγκόσμιον μεσίτριαν, καὶ ἀειπαρθένον Θεοτόκον μὲ τὴν προσήκουσαν εὐλάβειαν, καὶ αὐτὴ τὰ ἐλλείποντα τῆς ἐξηγήσεως θέλει ἀναπληρώσει. Καὶ μάλιστα τοὺς νοητοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθροὺς καταπλήττει, καὶ ἀφανίζει τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς ἀπὸ τὸν νοῦν τῶν συχνάκις ἀναγινωσκόντων τοὺς ἱεροὺς τούτους Οἶκους, διαφυλάττουσα αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἀπὸ κεραυνῶν, ἀπὸ πνιγμῶν, ἀπὸ ἐπανάστασιν ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ αἰφνίδιον θάνατον, καθὼς καὶ τὴν Πόλιν ἐφύλαξεν ἄτρωτον καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, εἴ τινα ἄλλην χάριν ζητήσωσι μὲ πίστιν εὐληκῶν, τὴν λαμβάνουσιν ἀπὸ τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ
ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΟΙΚΟΙ

Τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου ΜΑΡΙΑΣ.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ὡς λυτρωθεὶς
ἐκ τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Ἀναγράφω σοι ὁ δοῦλός σου
Θεοτόκε. Ἄλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, Ἐκ
πικντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζω σοι :

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ
Θεοτόκῃ τὸ, Χαῖρε. Καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματού-
μενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα :

1. Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει.
2. Χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.
3. Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.
4. Χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΟΙΚΟΙ

Τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου ΜΑΡΙΑΣ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Ὁ Πανάχραντε Παρθένε Θεοτόκε, ἐσένα τοῦ ἀνδρειωμένου στρα-
τηγοῦ καὶ ἀντιπολεμάρχου τῶν ἐχθρῶν ἀναγράφω, καὶ συνθέτω
ᾠμους εὐχριστηρίους τῆς νίκης ἐγὼ ὁ ταπεινὸς δοῦλός σου ὡς ἂν
ὁποῦ ἐλυτρώθηκα ἀπὸ ταῖς μεγάλας συμφοραῖς καὶ δυστυχίαις
μὲ τὴν βοήθειάν σου, καὶ καθὼς ἔχεις τὴν δύναμιν ἀνίκητον, ἐ-
λευθέρωσάς με ἀπὸ παντοίων κινδύνων, διὰ τὴν φωνάζω πάντα
μὲ χαρὰν εἰς ἐσένα :

Χαῖρε ἡ Νύμφη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἐγνώρισες Νυμφίον.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Ἄγγελος πρῶτος τῆς τάξεως τῶν Ἀγγέλων, μὲ θέλημα τοῦ
Προανάρχου Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἐπέμφθη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν
γῆν, διὰ τὴν εἰπεῖν τῆς ἁγίας παρθένου καὶ Θεοτόκου τὸ, Χαῖρε κε-
χαριτωμένη Μαρία· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Καὶ θεωρῶντάς σε, Κύριε,
πῶς ἀντάμα μὲ τὴν ἀσώματόν του φωνὴν εὐθὺς ἐσαρκῶνοςουν εἰς
τὴν ἁγίαν τῆς μήτραν, ἐθαύμασε κατὰ πολλὰ τὴν μεγάλην δύ-
ναμιν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔσπεκε λέγωντας εἰς αὐτὴν τέτοια λόγια :

1. Χαῖρε Παρθένε, ὁποῦ διὰ μέσου σου ἡ χαρὰ τῆς σωτηρίας εἰς
τὸν κόσμον θέλει λάμψει.
2. Χαῖρε, ὁποῦ διὰ μέσου σου ἡ κατάρρα τῆς ἁμαρτίας θέλει
παύσει.
3. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι τοῦ πταίστου καὶ ξεπεσμένου Ἀδάμ ἡ
ἀνασῆκωσις.
4. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ λύτρωσις τῆς Εὐας ἀπὸ τὰ δάκρυα, ἀ-
ποῦ ἔχυνε διὰ τὸ πταίσιμόν της.

5. Χαῖρε, υἱὸς δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς.
6. Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
7. Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα.
8. Χαῖρε, ὅτι βαστάξεις τὸν βαστάζοντα πάντα.
9. Χαῖρε, Ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον.
10. Χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.
11. Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις.
12. Χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.
13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως : Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς δυσπαράδεχτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων :

Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν ἀγνωστον γινῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε

5. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ὑψηλῶς δυσκολοανάβατη καὶ δυσκολοκατανόητη εἰς τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὴν χάριν ὅπου ἔλαβες.

6. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι βάθος δυσκολοθεώρητον καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Ἀγγέλων.

7. Χαῖρε, διὰ τὴν εἶσαι καθέδρα τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλευντῶν.

8. Χαῖρε, διὰ τὴν κρατεῖς ἐκεῖνον ὅπου κρατεῖ εἰς τὸ χεῖρ του ὅλον τὸν κόσμον.

9. Χαῖρε τὸ ἄστρον, ὅπου φωτερώνει τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χριστόν.

10. Χαῖρε, ἡ γαστέρα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

11. Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου σου ξανακαινουριώνεται ὅλος ὁ κόσμος.

12. Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου σου γίνεται μικρὸν παιδίον ὁ Ποιητής.

13. Χαῖρε, Νύμφη τοῦ Θεοῦ Ἁγία, καὶ ὄντως ἀειπαρθένος· Μήτηρ, ὅπου τὸν Χριστὸν τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεὸν κατὰ σὰρκα ἐγέννησες. Ἀνύμφευτε, χωρὶς Νυμφίου, διὰ τὴν Παρθένος ἥσουν πρὶν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ Παρθένος μετὰ τὴν γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ Παρθένος καθαρὰ καὶ ἀφθαρτος, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν γέννησιν τοῦ Υἱοῦ σου ἔμεινες, καθὼς ἥσουν καὶ προτῆτερα.

Βλέπωντας καὶ γνωρίζοντας ἡ Ἀγιωτάτη Παρθένος τὸν ἑαυτὸν τῆς, πῶς ἦτον παιδιόθεν μετὰ καθαρότητα, λέγει μετὰ φρόνιμην ἀποδοτιὰν καὶ θάρρος πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ : Τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστὸν πρᾶγμα, ὅπου ἀκούω ἀπὸ τῆς φωνῆς σου, φαίνεται δυσκολοἀπόδεκτον εἰς τὴν ψυχὴν μου· διὰ τὴν πῶς λέγεις σὺ νὰ γένῃ γέννησις ἀπὸ ἀσπορον σύλληψιν, τὸ ὅποιον εἶναι ὁπὲρ φύσιν; κράζοντας :

Ἀλληλούϊα.

Τὸ ΑΛΛ. σημαίνει, ἔρχεται, ἐφάνη· τὸ ΗΛ. ὁ Θεός· τὸ, ΟΥΙΑ, αἰνεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν ζῶντα Θεόν· ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

Γνώμην ἀγνωστον καὶ ἀκατανόητον ζητῶντας ἡ μακαριωτάτη

πρὸς τὸν λειτουργοῦντα : Ἐκ λαγόνων ἀγῶν Υἱὸν πῶς
ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν
ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω :

1. Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις.
2. Χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.
3. Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον.
4. Χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.
5. Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός.
6. Χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.
7. Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα.
8. Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.
9. Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα.
10. Χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.
11. Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν.
12. Χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.
13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσχίασε τότε πρὸς σύλληψιν

Παρθένου; νὰ μάθῃ, εἶπε πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον τὸν ὑπηρέτην τοῦ
Θεοῦ : Πῶς εἶναι δυνατόν ἀπὸ τοὺς καθαρούς καὶ παρθενικούς λα-
γόνους νὰ γεννηθῇ Υἱός; εἰπέ μου τοῦτο, Ἀρχάγγελε. Εἰς τὴν ὁ-
ποίησιν ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, ὅμως μὲ φόβον, λέγωντας οὕτω :

1. Χαῖρε Παρθένε, ὅπου εἶσαι ἡ μύστις τῆς ἀκατανοήτου βουλῆς,
διότι ἤξεύρεις τὰ κρυπτὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ.
2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ πίστις τῆς σιωπῆς τῶν παρακαλούντων
σε, διατὶ γνωρίζωντάς σε ἀληθῶς Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Παρθένον,
οὐδένας ἀμφιβάλλει εἰς τὴν χάριν, ὅπου σου ζητήσει, μόνον καθέ-
νας σιωπῶντας πιστεύει, ὅτι νὰ εἰσακουσθῇ ἡ δέησίς του.
3. Χαῖρε, διατὶ εἶσαι ἡ ἀρχὴ τῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4. Χαῖρε, διατὶ εἶσαι τὸ κεφάλαιον, ὅπου περιέχει τοὺς ὀρίσμούς,
τὰ προτάγματα, καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ
ἡμῶν.
5. Χαῖρε ἡ σκάλα τοῦ οὐρανοῦ, ἐπειδὴ διὰ μέσου σου κατέβη ὁ
Θεός εἰς τὴν γῆν.
6. Χαῖρε τὸ γεφύρι, ὅπου μεταφέρεις ἐκείνους, ὅπου εἶναι πλα-
σμένοι ἀπὸ τὴν γῆν, ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.
7. Χαῖρε τὸ περίφημον καὶ πολυδιήγητον θαῦμα τῶν Ἀγγέλων.
8. Χαῖρε, τὸ πολυστένακτον καὶ πολύκλαυστον πλήγωμα τῶν
δαιμόνων,
9. Χαῖρε, ὅπου ἐγέννησες τὸ φῶς τῆς σωτηρίας, τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ, μὲ τρόπον ὅπου δὲν ἔμπορεῖ τινὰς νὰ τὸν εἰπῇ καὶ νὰ τὸν
λογιάσῃ.
10. Χαῖρε, ὅπου οὐδένα ἐδίδαξες τὸν τρόπον τῆς θαυμαστῆς σου
γέννας.
11. Χαῖρε, ὅπου περισσεύεις πᾶσαν σοφίαν καὶ γνῶσιν τῶν ἐνα-
ρέτων ἀνθρώπων, νικῶντας ὅλους ἐκείνους, ὅπου μὲ πολλὴν περιέρ-
γειαν ἐξετάζουν τὸ φρικτὸν μυστήριον, ὅπου εἰς ἐσένα ἔγεινε.
12. Χαῖρε, ὅπου καταλαμβάνεις τὸν νοῦν καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐ-
κείνων, ὅπου σὲ πιστεύουν Παρθένον καὶ Θεοτόκον.
13. Χαῖρε, ἡ καθαρωτάτη Νύμφη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνάνδρος.

Δύναμις τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ ἐπουρανοῦ Βασιλέως Θεοῦ καὶ

τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδὺν ὡς ἀ-
γρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν
ἐν τῷ φάλλειν οὕτως :

Ἀλληλούϊα.

Εχουσα Θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε
πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ Βρέφος ἐκείνης εὐθὺς ἐπιγνοῦν
τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε, καὶ ἁλμασιν, ὡς ἄσμασιν,
ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον :

1. Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα.
2. Χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.
3. Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον.
4. Χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.
5. Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν.
6. Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.
7. Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς προφῆς ἀναθάλλεις.
8. Χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.
9. Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα.
10. Χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Πατρός, μετὰ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, ἐπερισκέπασε τότε, διὰ τὴν πόλ-
λην τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου, τὴν ἁγίαν Παρθένον, ὅπου ποτὲ δὲν εἶχε
γνωρίσῃ γάμον καὶ εἶδε τὴν καρποφόρον τῆς γαστέρας ὡς ἄν χω-
ράφι, ὅπου γεννᾷ γλυκυτάτους καρποὺς· διὰ ὅλους ἐκείνους, ὅπου
θέλουσι νὰ θερίσουν ἀπ' αὐτὸ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των, μετὰ τὸ νὰ
ψάλλουν τέτοιαις λογῆς τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐχοντας ἡ ἁγιωτάτη Παρθένος σαρκομένην τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ
εἰς τὴν καθαρὰν τῆς μήτρας, ὑπῆγε νὰ χαιρετήσῃ τὴν Ἑλισάβετ τὴν
συγγενὴ τῆς. Τότε τὸ βρέφος, ὅπου ἐβάστα ἐκείνη εἰς τὴν κοιλίαν
τῆς, ὅπου ἦτον ὁ μέγας Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, διὰ τὸ νὰ ἐγνώρισ-
τὸν χαιρετισμόν τῆς, ἔχαίρετο καὶ ἐσπέρτα, καὶ μετὰ πολλῶν λογίων
χορεύματα, ὡς ἂν νὰ ἦσαν γλυκύτατα ψάλλματα, ἔλεγε πρὸς τὴν
ἁγίαν Θεοτόκον :

1. Χαῖρε, τὸ κλῆμα, ὅπου ἐβλάστησες τὸν βλαστὸν, ὅπου ποτὲ
δὲν μαραίνεται.
2. Χαῖρε, τὸ χωράφι, ὅπου ἐκαρποφόρησες τὸν ἀθάνατον καρπὸν,
τὸν Χριστόν, ὅπου θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας.
3. Χαῖρε, ὅπου γεωργεῖς τὸν φιλάνθρωπον Κτίστην, καὶ κυβερ-
νήτην τοῦ κόσμου.
4. Χαῖρε, ὅπου ἐφύτρωσες ἐκείνον, ὅπου ἐφύτρωσε τὴν ἐδικήν
μας ζωὴν, καὶ σωτηρίαν.
5. Χαῖρε, ἡ πολὺκαρπος γῆ, ὅπου ἐβλάστησες τὴν καλὴν καρπο-
φορίαν τῆς εὐσπλαγχνίας.
6. Χαῖρε, ἡ θεία τράπεζα, ὅπου βαστάζεις τὴν εὐθηνίαν τῶν
συγχωρήσεων τῶν ἁμαρτωλῶν.
7. Χαῖρε, διότι ἀνθίζεις τὸ περιβόλι, καὶ τὸν Παράδεισον τῆς
πνευματικῆς τροφῆς, τὸν Χριστόν.
8. Χαῖρε, διότι ἐτοιμάζεις λιμένα γαληνότατον τῶν ψυχῶν μας.
9. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι δεκτὸν θυμίαμα προσευχῆς· ἐπειδὴ ὅταν
τινὰς σε παρακαλέσῃ, καὶ μεσιτεύσῃ εἰς τὸν Υἱόν σου, εὐθὺς ἐκεῖ-
νος σε δέχεται, καὶ δίδει μετὰ χαρᾶς τὴν ζητουμένην χάριν.
10. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ εἰρηνοποιὸς τοῦ Θεοῦ μετὰ ὅλον τὸν κόσμον.

11. Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία.

12. Χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σάλιν ἐνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν ἀμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη :

Ἀλληλούϊα.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἑνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον, ὡς ἀμνὸν ἀμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον :

1. Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ.

2. Χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

3. Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον.

4. Χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

5. Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάζεται τῇ γῇ.

6. Χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ καλοθέλησις, καὶ ἀγάπησις τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ θάρρος, καὶ ἡ παρρησία τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεόν.

16. Χαῖρε, σεμνοτάτῃ Νύμφῃ τοῦ Κυρίου ἀνδρὸς.

Σάλιν μέσα του ἔχωντας ἀπὸ πολλοὺς ἀμφιβόλους λογισμοὺς, ὁ δίκαιος καὶ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη κατὰ πολλὰ εἰς τὸν νοῦν, καὶ ἐσυγχύσθη εἰς τὴν καρδίαν· ἐπειδὴ καὶ γνωρίζωντάς σε καθαρὰν Παρθένον, καὶ πῶς ποτὲ δὲν εἶχες ἔλθῃ εἰς γάμον, ἐλογιάζεις, πῶς κρυφὰ νὰ εἶχες συνήδασθῃ εἰς γάμον κλεπτικόν· ἀμὴ ὕστερα διὰ τὸ νὰ ἔμαθεν ἀπὸ Θεῖον Ἀγγελοῦ, πῶς ἡ σύλληψίς σου ἦτον ἀπὸ τὸ πανάγιον Πνεῦμα σὲ ἐτίμα, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, λέγωντας :

Ἀλληλούϊα. ἤγουν, ΑΛΛ. αἶνος. ΗΛ. τῷ Θεῷ. ΟΥΙΑ. τῷ ζῶντι.

Ἦκουσαν οἱ βοσκοὶ τῶν προβάτων τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους, ὅπου ὑμνοῦσαν τὸν κατὰ σάρκα ἐρχομὸν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον, ψάλλοντες τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ· καὶ τρέχοντες ἐκείνῳ μὲ σπουδὴν, ὥσάν νὰ ἐπηγαίνασιν εἰς κἀνένα ἄλλον βοσκὸν ὁμοίον τους, βλέπουσι τοῦτον τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ὥσάν ἀρνίον καθαρώτατον, ὅπου εἶχε σαρκωθῇ καὶ θραφῇ εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἁγίαν γαστέρα τῆς πανενδόξου, καὶ πανάγνου Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαρίας τῆς Μητρός του, τὴν ὁποίαν ἐπαινοῦντες, εἶπον :

1. Χαῖρε, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὅπου εἶσαι ἀντάμα ταπεινὸν ἀρνί, καὶ ἄγρυπνος βοσκός.

2. Χαῖρε, μάνδρα τῶν λογικῶν προβάτων, ἤγουν τῶν ἀνθρώπων, ὅπου ἦσαν ἐξωρισμένοι εἰς τὴν πλάνην τῆς ἀσεβείας καὶ διὰ μέσου σου ἤλθον εἰς δμόνοιαν πίστεως, καὶ θεογονίας.

3. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι ἡ ἐκδικητικὴ βλάβη τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ἤγουν τῶν πονηρῶν διαβόλων.

4. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ ἀνοιξίς τῶν θυρῶν τοῦ Παραδείσου, αἱ ὁποῖαι διὰ τὴν Εὐχὴν ἐκλείσθησαν, καὶ διὰ μέσου σου ἀνοίχθησαν.

5. Χαῖρε, διότι τὰ οὐράνια συγχάironται ἀντάμα μὲ τὰ ἐπίγεια.

6. Χαῖρε, διότι καὶ τὰ ἐπίγεια συγχορεύουν ἀντάμα μὲ τὰ οὐράνια.

7. Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα.

8. Χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

9. Χαῖρε, στεφάνον τῆς πίστεως ἔρεισμα.

10. Χαῖρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γινώρισμα.

11. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης.

12. Χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον ἀνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἀφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες :

Ἀλληλούϊα :

Ἰδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοηθαὶ τῇ εὐλογημένῃ :

7. Χαῖρε, τὸ ἀσώπατον στόμα τῶν Ἀποστόλων, εἰς τὸ νὰ κηρύττωσι, καὶ νὰ δοξάζωσι πανταχοῦ τὴν θεῖαν σου Γέννησιν.

8. Χαῖρε, τὸ ἀνίκητον θάρσος τῶν Μαρτύρων, ὅπου σὲ ὡμολόγησαν ἔως θανάτου ἀληθῆ Θεομήτορα, καὶ Παρθένον.

9. Χαῖρε, τὸ ἀσάλευτον στερέωμα, καὶ τὸ δυνατόν θεμέλιον τῆς ἀληθινῆς μας Πίστεως.

10. Χαῖρε, τὸ λαμπρότατον φάνεσμα τῆς θείας χάριτος.

11. Χαῖρε, ὅτι διὰ μέσου σου ἐγδόθη ὁ Ἄδης, καὶ ἐλυτρώθησαν οἱ Προπάτορές μας.

12. Χαῖρε, ὅτι διὰ μέσου σου ἐνδυσθήκαμεν τὴν χάριν τοῦ θείου Βαπτίσματος, καὶ ἐπομένως τὴν δόξαν τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

13. Χαῖρε, ὡραιότατη Νύμφη χωρὶς Νυμφίον φθαρτόν.

Τὸν θεοδόμον Ἀστέρα, (ἦγουν τὸ ἄστρον, ὅπου κατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ Θεοῦ ἐπεριπάτει ἔξω ἀπὸ τὴν φυσικὴν του τάξιν, καὶ ἔτρεχεν εἰς τὸ σπήλαιον, ὅπου εὕρισκετο ὁ αὐτὸς Θεός ὁ Χριστός μας σεσαρκωμένος) ἀφ' οὗ εἶδαν οἱ Μάγοι καὶ Βασιλεῖς, ἠκολούθησαν προθυμερὰ εἰς τὴν λάμψιν του, καὶ ἔχοντες τὸν ὡτὸν πιστὸν ὁδηγόν, καὶ λύχνον φωτεινόν εἰς τὸ νυκτερινόν των περιπάτημα, διὰ μέσου του ἐγυρεύασι νὰ εὕρουν τὸν δυνατόν Βασιλέα, ὅπου εἶχε γεννηθῇ· καὶ ἐπειδὴ ἐφθάσκειν εἰς ἐκεῖνον, ὅπου ποτὲ δὲν φθάνεται, ἔλαβον μεγαλωτάτην χαρὰν, λέγοντες πρὸς αὐτόν :

Ἀλληλούϊα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμέν σε τὸν φανερόντα ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ Βασιλέα αἰώνιον.

Ἰδασι τὰ παιδία τῶν Χαλδαίων, οἱ Μάγοι τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὰ χεῖρα τῆς ἀειπαρθένου, καὶ Θεοτόκου Μαρίας, ὡτὸν μικρὸν βρέφος ἐκεῖνον, ὅπου μὲ τὸ χεῖρ του ἐπλάσε τοὺς ἀνθρώπους· καὶ λογιάζοντες τὸν διὰ μέγαλον αὐθέντην, καὶ βασιλέα, μὲ ὅλον ὅπου εἶχε λάβῃ τὴν μορφήν τοῦ δούλου, καὶ εἶχε γένῃ ἄνθρωπος, ἐσπουδάξασι μὲ εὐλάβειαν νὰ τὸν τιμήσουν μὲ τὰ χαρίσματα, ὅπου τοῦ ἔφεραν, ὁ ἓνας χρυσάφι, ὁ ἄλλος λίθάνι, καὶ ὁ ἄλλος σμύρναν· μὲ τὸ χρυσάφι τὸν ἐτίμησαν ὡς Βασιλέα, μὲ τὸ λίθάνι ὡς Θεόν, καὶ μὲ τὴν σμύρναν ἐπροσημαδεύσασι, πῶς ἔμελλε νὰ λάβῃ θάνατον ὡς ἄνθρωπος, διὰ νὰ λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Δίδοντές του λοιπὸν μὲ τοῦτα τὰ χαρίσματα τὴν μαρτυρίαν τῶν μεγαλείων του, καὶ τὸ σημάδι τῆς εὐλαθείας των, ἔλεγον πρὸς τὴν εὐλογημένην Θεοτόκον :

1. Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ.
2. Χαῖρε, αὐγή μυστικῆς ἡμέρας.
3. Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σδέσασα.
4. Χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.
5. Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς.
6. Χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.
7. Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας.
8. Χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρυομένη τῶν ἔργων.
9. Χαῖρε, πυρὸς προσκύνῃσιν παύσασα.
10. Χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.
11. Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης.
12. Χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.
13. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ

1. Χαῖρε, Μητέρα τοῦ ἄστρου, ὅπου ποτὲ δὲν βασιλεύει, ἡγουν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
2. Χαῖρε, ὅτι εἶσαι ἡ διαφώτισις, καὶ ἡ αὐγὴ τῆς μυστικῆς ἡμέρας, ὅπου ἐφανερώσῃς εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸν Χριστόν, τοῦ ὁποίου μετὰ τὴν γέννησιν ἐπέρασεν ἡ ζοφερὰ νύκτα τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἐλαμψεν ἡ χαρμόσυνος ἡμέρα τῆς σωτηρίας.
3. Χαῖρε, ὅτι τὴν κάμινον τῆς πλάνης ἐσθυσας, ἡγουν τὴν ἀσβεῖαν, ὅπου ἔρριπτε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν κόλασιν.
4. Χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τοὺς Ἰερεῖς, ὅπου προσκυνοῦν, καὶ λχ-τρεύουσι τὴν ἀγίαν Τριάδα.
5. Χαῖρε, ὅπου τὸν διάβολον τὸν ἀσπλαγγνον, καὶ ἀπάνθρωπον τύραννον, καὶ ἄρχοντα τοῦ κόσμου, ἐξωλόθρευσας, καὶ ἐδιώξες τὸν ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν, καὶ ἐξουσίαν ὅπου εἶχε.
6. Χαῖρε, ὅπου ἔδειξες, καὶ ἐφανερώσῃς εἰς τὸν κόσμον τὸν Χριστόν μας, αὐθέντην εὐσπλαγγνον, ὅπου ἀγαπᾷ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.
7. Χαῖρε, ὅπου μᾶς ἐλύτρωσας ἀπὸ τὴν ψευδολατρείαν, καὶ ματαίαν προσκύνῃσιν, ὅπου ἐκάμνασιν οἱ βάρβαροι, καὶ μᾶς ἔφερες τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν.
8. Χαῖρε, ὅπου μᾶς ἠλευθέρωσας ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ βρωμισμένου λάκκου τῆς κολάσεως.
9. Χαῖρε, ὅπου ἔκαμες καὶ ἐσχόλασεν ἡ ἄθεος προσκύνῃς τῆς φωτίας, τὴν ὁποίαν οἱ ἀσεβεῖς ἔκαμναν.
10. Χαῖρε, ὅπου μᾶς ἐλευθερώνεις ἀπὸ φλόγα τῶν παθῶν, ἡγουν ἀπὸ τὴν ἡδονὴν τῆς ἀμαρτίας.
11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ὁδηγὸς τῆς παρθενίας τῶν Πιστῶν.
12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι εὐφροσύνη, καὶ χαρὰ ὅλων τῶν γενεῶν τῶν ἀνθρώπων.
13. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ Μητέρα, καὶ ἐκλε-κτὴ Νύμφη, καὶ Νυμφίον φθαρτὸν ποτὲ δὲν ἐγνώρισες.

Κήρυκες, καὶ διαλαλητάδες θεοχρητιζόμενοι, καὶ θεοφώτιστοι ἔ-γειναν τῆς Γεννήσεώς σου Κύριε οἱ Μάγοι, καὶ Βασιλεῖς, καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὸ προφητευμένον διὰ ἐσένα, ἡγουν ἀφ' οὗ ἤλθαν καὶ ἐπροσκύνησαν, καὶ ἐδωροφόρησάν σε, καὶ ἀφ' οὗ σὲ ἐκήρυξαν εἰς ὅλους διὰ Χριστόν, καὶ αὐθέντην τοῦ κόσμου, ἐγύρισαν εἰς τὴν Βα-βυλῶνα τὴν χώραν των πολλὰ χαρούμενοι, ἀφίνοντες τὸν Ἠρώδη

κηρύξαντες σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη
ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν :

Ἀλληλούϊα.

Δάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας
τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ
ἐνεγκαντά σου τὴν ἰσχὺν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέν-
τες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον :

1. Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων.
2. Χαῖρε, κοτάπτωσις τῶν δαιμόνων.
3. Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα.
4. Χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.
5. Χαῖρε, θάλασσα ποντίτσα Φαραῶ τὸν νοητόν.
6. Χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.
7. Χαῖρε, πύρινη στύλη, ὁδηγὼν τοὺς ἐν σκότει.

ὡς φλύαρον περιγελασμένοι εἰς τὴν πονηράν του γνῶμην, ὁ ὁποῖος
δὲν ἤξευρε νὰ ψάλλῃ τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν Τριάδι μόνῳ
αἰωνίῳ Θεῷ ἡμῶν.

Λάμπωντας, ὃ λυτρωτά μου, εἰς τὴν Αἰγύπτου τὴν φώτισιν τῆς
ἀληθείας, ἤγουν τῆς ἀληθινῆς Πίστεως, ἐδίωξες με μεγάλην δρυὴν
τὴν σκοτινάδα τοῦ ψεύδους, ἤγουν τῆς ἀσεβείας τὴν πλάνην· διότι
τὰ εἰδῶλα τῆς αὐτῆς Αἰγύπτου μὴν ὑπομένοντας τὴν δύναμιν τῆς
Θεότητός σου, ἔπεσαν, καὶ ἀφανίσθησαν· καὶ ὅσοι ἐλυτρώθηκαν ἀπὸ
τάς ψευδογοητείας των, καὶ πλέον δὲν τὰς πιστεύουσι, ἀλλὰ λα-
τρεύουσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ἐφώναζαν εἰς εὐχαριστίαν
πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον :

1. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι ἡ ἀνασκήκωσις τῶν ἀνθρώπων,
ὅπου ἦσαν ξεπεσμένοι ἀπὸ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ.
2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ κατὰ κρέμνησις, ἡ συντριβὴ, καὶ ἀφάνι-
σις τῶν πονηρῶν δαιμόνων.
3. Χαῖρε, ὅπου ἐκαταπάτησες τὴν γελᾶς κὴν πλάνην τῆς ἀσεβείας.
4. Χαῖρε, ὅπου ἐκατάκρινες, καὶ κατήσχυνες τὴν δολιχάτην
πίστιν τῶν μυσαρῶν εἰδῶλων.
5. Χαῖρε, Θεοτόκε, ὅπου καθὼς ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα ἀπὸ θεῖον
θέλημα ἐκαταπόντισε τὸν αἰσθητὸν Φαραῶ, ὅπου ἤθελε νὰ σκλαβώ-
σῃ τὸ Ἰσραηλιτικὸν γένος, ἐτίζη καὶ σὺ ἄλλη θάλασσα, ἐκαταπόν-
τισες τὸν νοητὸν Φαραῶ τὸν διάβολον, ὅπου ἦτον σιμὰ νὰ σκλα-
βώσῃ, καὶ νὰ θανατώσῃ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.
6. Χαῖρε, ὅπου καθὼς ἡ ἀκρότομος πέτρα, μετὰ τὸ κτύπημα τῆς
ράβδου τοῦ Μωϋσέως, ἐβλύσε νερὸν καὶ ἐπότισε τοὺς Ἰσραηλίτας,
ἐτίζη καὶ σὺ ὡς ἄλλη πέτρα, μετὰ τὴν ἐπισκίασιν τοῦ παναγίου Πνεύ-
ματος ἐγέννησες τὸν Χριστὸν, τὴν βοῦσιν τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ πο-
τίσεις ἐκείνους, ὅπου διψοῦσι τὴν ζωὴν.
7. Χαῖρε, ὅπου καθὼς ὁ πύρινος στύλος ὡδήγησε τοὺς Ἑβραίους,
καὶ ἐπεριπατοῦσαν τὴν νύκτα, φεύγοντες τὴν σκλαβίαν τοῦ Φαραῶ,
ἐτίζη καὶ σὺ ὡς ἄλλος στύλος, κρατεῖς εἰς τὰς ἀγκάλας σου τὸν
Χριστὸν, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου, καὶ ὁδη-
γεῖς ἐκείνους, ὅπου εἶναι εἰς τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας, διὰ νὰ ἐρ-
χῶνται εἰς τὸ φῶς τῆς σωτηρίας.

8. Χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

9. Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάννα διάδοχε.

10. Χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

11. Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

12. Χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι, καὶ γάλα.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθη ὡς βρέφος αὐτῷ· ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων :

Ἀλληλούια.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡς περ ἦν, ἀφθορον. ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες :

1. Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.

2. Χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

3. Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα.

8. Χαῖρε, ἡ περισκέπασις ὅλου τοῦ κόσμου, ὅπου εἶσαι πλατυτέρα τῆς νεφέλης, ἡ ὁποία ἐσκέπασε τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, ὅταν ἔφρουγε τὸν θυμὸν τοῦ Φαραῶ.

9. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τροφή τῶν εὐσεβῶν, ὁμοία ἐκείνης τοῦ Μάννα, ὅπου ἔθρεφεν εἰς τὴν ἔρημον τὸ γένος τῶν Ἑβραίων.

10. Χαῖρε, ὅπου ὑπηρετεῖς, καὶ κυβερνᾷς· ἐκείνον, ὅπου εἶναι ἡ τρυφή καὶ χαρὰ τῶν δικαίων.

11. Χαῖρε, ὅτι εἶσαι ἡ γῆ, ὅπου ἔταξεν ὁ Θεὸς νὰ μᾶς δώσῃ εἰς ἀνάπαυσίν μας, ἡ ὁποία προσικονίσθη ἀπὸ τὴν γῆν ἐκείνην τῆς ἐπαγγελίας, ὅπου ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὰρ ἐδόθη εἰς ἡμᾶς τῶν Χριστιανῶν, ὅπου εἰμεσθεν ὁ νέος Ἰσραὴλ.

12. Χαῖρε, ὅπου ἀπὸ ἐσένα ῥέει, καὶ τρέχει τὸ μέλι, καὶ τὸ γάλα τῶν χαρίτων, καὶ θρέφει τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν.

13. Χαῖρε, ἡ εὐπρεπεστάτη τοῦ Θεοῦ Νύμφη ἄνανδρος.

Μέλλοντας ὁ δίκαιος Πρεσβύτες Συμεὼν νὰ μετασταθῇ, καὶ νὰ περάσῃ ἀπὸ τούτῃ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν τοῦ πλάνου καὶ δολίου κόσμου, ἐδόθη Κύριε Θεέ μου Ἰησοῦ Χριστέ· ὀλίγον προτῆτερα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὡς μικρὸν βρέφος· ἀμὴ ἐγνωρίσθης ἀπ' αὐτὸν, πῶς ἦσαν ἀντάμα καὶ τέλειος Θεός· διὰ τοῦτο ἐθούμαζε τὴν ἀκατανόητον, καὶ ἀνεκδιήγητόν σου σοφίαν, καὶ μεγάλην μικροθυμίαν, κράζωντας :

Ἀλληλούια.

Δόξα σοι μικρόθυμε, προαιώνιε Κύριε, Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Κοινοῦριαν ἔδειξε τὴν κτίσιν, ἡγουν τὴν ἀνθρώπινον φύσιν, ὅπου ἦτον παλαιωμένη εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ὁ Κτίστης τῶν πάντων καὶ Θεός, διὰ τὸ νὰ ἐφανερώθῃ εἰς ἡμᾶς, ὅπου ἀπ' αὐτὸν ἐγενήκαμεν, καὶ ἐλάθκαμεν τὴν ζωὴν βλαστάνοντας ἀπὸ παρθενικῆς Μήτρας ἀγίαν, καὶ καθάραν, ὅπου δὲν εἶχε γνωρίσῃ ποτὲ ἀνδρὸς σπέρμα, καὶ φυλάσσωντάς τὴν πάλιν, ὡς ἦτον καὶ προτῆτερα, ἀφθορον, καὶ ἀνέγκικτην, διὰ νὰ βλέπωμεν ἡμεῖς τοῦτο τὸ παράδοξον θαῦμα, καὶ αὐτὴν νὰ δοξάζωμεν, καὶ νὰ τὴν ὑμνολογῶμεν, λέγοντες :

1. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, ἡγουν τὸ λούλουδον, ὅπου ποτὲ δὲν μαραινεται.

2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ ἐνδοξότατον στεφάνι τῆς παρθενίας.

3. Χαῖρε, ὅτι ἀπὸ ἐσένα ἔλαμψεν ἐκεῖνος, ὅπου μὲ τὴν τριήμερόν του Ἀνάστασιν ἔδωκε παράδειγμα τῆς κοινῆς ἀναστάσεως.

4. Χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.
5. Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται Πιστοί.
6. Χαῖρε, ξύλον εὐσκόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.
7. Χαῖρε, κυφοροῦσα ὁδήγὸν πλανωμένοις.
8. Χαῖρε, ἀπογεννώσα Λυτρωτὴν αἰχμαλώτους.
9. Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις.
10. Χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.
11. Χαῖρε, σπολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας.
12. Χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.
13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ἔξον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας :

Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετά-

4. Χαῖρε, ὁποῦ φανερώσεις εἰς ἡμᾶς τὴν ζωὴν τῶν Ἀγγέλων.
 5. Χαῖρε, Παρθενομῆτορ, ὁποῦ εἶσαι δένδρον λαμπρόκαρπον, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ τρέφονται ὅλοι οἱ Πιστοί.
 6. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ξύλον με εὐμορφον ἱστικὸν τῶν φύλλων, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ περισκεπάζονται πολλοί.
 7. Χαῖρε, ὁποῦ ἐθάσταξες εἰς τὴν κοιλίαν σου τὸν ὁδηγὸν τῆς σωτηρίας ἐκείνων, ὁποῦ ἦσαν πλανεμένοι εἰς τὴν ἁμαρτίαν.
 8. Χαῖρε, ὁποῦ ἐγέννησεν τὸν ἐλευθερωτὴν ἐκείνων, ὁποῦ ἦσαν σκλαβωμένοι ἀπὸ τὸν διάβολον.
 9. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι παντοτινὴ παρακάλεσις πρὸς τὸν δίκαιον Κριτὴν διὰ τὸν κόσμον.
 10. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι πολλῶν ἁμαρτωλῶν ὁποῦ πταίσουσιν, ἡ συγχώρησις.
 11. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ στήλισις ἐκείνων, ὁποῦ εἶναι γυμνοὶ ἀπὸ ἀρεταῖς, καὶ δὲν ἔχουσι θάβρος κοντὰ εἰς τὸν Θεόν.
 12. Χαῖρε, σπαλγχνικὴ ἀγάπη, ὁποῦ περισσεύει κάθε ἄλλην ἀγάπην, καὶ ἀγαπᾷ ὅλους ἀδιαφόρως.
 13. Χαῖρε Νύμφη, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασα· Ἀνύμφευτε, ὡς παρθένος μένσασα.
- Ἐπειδὴ, ὦ Χριστιανοί, εἶδαμεν ξένην, καὶ θαυμαστὴν, καὶ ὑπὲρ φύσιν γέννησιν, ἃς ξενωθῶμεν ὅλως δι' ὅλου ἀπὸ τὸν κόσμον, ἄγουσιν ἃς ἐκβάλωμεν ὅλους μας τοὺς λογισμοὺς ἀπὸ τὸν κόσμον, μεταθέτοντες ὅλον τὸν νοῦν μας εἰς τὸν οὐρανόν, μετὰ τὸ νὰ λογιάζωμεν, καὶ νὰ ποθοῦμεν μόνον τὰ οὐράνια· διὰ τὴν καὶ ὁ ὑψηλὸς, καὶ μέγας Θεός, διὰ τοῦτο ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος· ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑπέμεινε δυσβάστακτα πάθη, καὶ ἔλαβε θεληματικὸν θάνατον, μόνον διὰ νὰ σύρῃ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκείνους, ὅσοι εἰς αὐτὸν λέγουσι πάντοτε τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι Πάτερ ἀγέννητε, Υἱὲ γεννητῇ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἐκπορευόμενον.

Ὁλος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ὁ ἀπερίγραφτος, καὶ πανταχοῦ παρὼν, ὅλος ἦτον κάτω εἰς τὴν γῆν σαρκωμένος, τέλειος Θεός, καὶ τέλειος ἄνθρωπος, καὶ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἐπάνω ὅλως δι' ὅλου δὲν ἔλειψε· διὰ τὴν δὲν ἔγινε μετάβασις τοπικὴ νὰ ἐμετασχεύθῃ ἀπὸ τὸν θρόνον του, νὰ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' ἔγινε μία

βασίς δὲ τοπικὴ γέγονεν· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου Θεολή-
πτου, ἀκουούσης ταῦτα :

1. Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα.
2. Χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.
3. Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα.
4. χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.
5. χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ.
6. Χαῖρε οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.
7. Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτ' ἀγαγοῦσα.
8. Χαῖρε ἡ παρθεῖν καὶ λοχεῖαν ζευγνύσα.
9. Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις.
10. Χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.
11. Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας.
12. Χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.
13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

συγκατάβασις Θεϊκή, ἥγουν καὶ εἰς τὴν οὐράνιον του δόξαν ἦτον ὡς
Θεός, καὶ διὰ τὴν εὐσπλαγγνίαν του ἐταπεινώθη, καὶ ἐσυγκατέβη.
καὶ ἐγένινεν ἄνθρωπος, διὰ τὴν σῶσιν τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐγεννήθη ἀπὸ
τὴν Θεόπνευστον, καὶ Θεοφώτιστον Παρθένον, καὶ Θεοτόκον, ἡ ὁποία
ἀκούει τούτους τοὺς ὕμνους :

1. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου ἐγένες τόπος καὶ χώρα, καὶ ἐχώρεσες
μέσα σου τὸν Θεόν, τὸν ὅποιον δὲν χωροῦσιν ὅλα τὰ πέρατα τοῦ
κόσμου.
2. Χαῖρε, τοῦ ἁγιωτάτου Μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ
Θεοῦ ἡ θύρα· ἐπειδὴ διὰ μέσου σου ἐφανερώθη εἰς τὸν κόσμον ὡς
ἄνθρωπος.
3. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· διατὶ
ὑποπεύουσιν ἀνίσως καὶ ἀληθινὰ ἐστάθης Παρθένος καὶ Θεομήτωρ.
4. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ ἀληθινώτατον καύχημα τῶν Πιστῶν·
ἐπειδὴ ὅλοι χωρὶς ἐναντιότητα, καὶ χωρὶς ὑποψίαν σὲ πιστεύομεν, καὶ
ὁμολογοῦμέν σε ἀγνὴν Θεοτόκον, καὶ καυχώμεθα εἰς τὸ ὄνομά σου.
5. Χαῖρε, Θρόνε πανάγιε τοῦ Θεοῦ, ὅπου κάθεται εἰς τὰ πολυόμ-
ματὰ Χερουβίμ.
6. Χαῖρε, ἐπιτηδειότατον κατοικητήριον ἐκείνου, ὅπου εἶναι
ἐπάνω εἰς τὰ Σεραφίμ.
7. Χαῖρε, ὅπου τὰ δύο ἐναντία ἔφερες εἰς ἓνα, ἥγουν τὴν Θεό-
τητα καὶ ἀνθρωπότητα ἐσμίξες ἀντάμα, καὶ ἔφερες τὸν Χριστὸν,
ὅπου εἶναι διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.
8. Χαῖρε, ὅπου ἔσμιξες εἰς τοῦ λόγου σου τὴν παρθενίαν, καὶ
τὴν γένναν· διατὶ τὸν Χριστὸν ἐγέννησες, καὶ ἤσεν Παρθένος, καὶ
Παρθένος πάλιν ἔμεινες.
9. Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου σου ἐλύθη, καὶ ἐσυγχωρήθη τὸ πταί-
σμα τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος εἶχε παρέβη τὴν Ἐντολὴν
τοῦ Θεοῦ.
10. Χαῖρε, ὅπου διὰ μέσου σου ὁ Παράδεισος ἀνοίχθη, καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ σωτηρίας ἔτυχον.
11. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι τὸ κλειδί τῆς Βασιλείας τοῦ
Χριστοῦ, καὶ οὐδεὶς εἰσέρχεται εἰς αὐτήν, εἰ μὴ διὰ σου.
12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ ἐλπίς τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, διατὶ
ὅσους εἰς ἐσὲ ἐλπίζουν, ἀξιῶνεις νὰ ἀπολαύσουν τὰ παντοτινὰ ἀ-
γαθὰ τῆς οὐρανόου Βασιλείας.
13. Χαῖρε, ἡ προσφιλεστάτη Νύμφη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνύμφος.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως :

Ἀλληλούϊα.

Πῆτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρώμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἰσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

1. Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον.

2. Χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

3. Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα.

4. Χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐγέγχουσα.

5. Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί.

6. Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

7. Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα.

8. Χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Πᾶσα ἡ φύσις τῶν οὐρανίων Ἀγγέλων ἐθαύμασε κατὰ πολλὰ τὸ μέγα, καὶ ἀνερμήνευτον ἔργον τῆς Σαρκώσεώς σου Κύριε, ὅπου ἔγινες ἄνθρωπος· διατὶ σὺ (εἰς τὸν ὅποιον τινὰς δὲν ἤμπορεῖ νὰ σιμῶσιν ὡς ὅπου εἶσαι Θεὸς ἰσχυρὸς, καὶ πῦρ καταναλίσκον) ἐθεώρει γενόμενον ἄνθρωπον, ὥστε ὅλοι ἡμεσθεν σιμά σου, καὶ ἐλόγυρά σου, καὶ σὺ ἐλεύθερα μᾶς συναναστρέφεσαι, καὶ μὲ θάρρος μᾶς ὁμιλεῖς, καὶ ἀπὸ ὅλους ἀκούεις εἰς δοξολογίαν τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήτορας, καὶ Φιλοσόφους πολυλόγους θεωροῦμεν, διὰ σὲ Θεοτόκε Παρθένε, ἀφώνους ὡς ἂν τὰ ψάρια· διατὶ ἀμφιβάλλουν νὰ εἰπῶν τὸ, Πῶς ἔμεινες παρθένος ἄφθορος, καὶ ἀκόμη ἠμπόρεσες νὰ γεννησῇς· ἀμὴ αὐτοὶ βέβαια πλανῶνται, μὴ λογιάζοντες, πῶς ἂπου βούλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξις. Ὅμως ἡμεῖς τοῦτο τὸ κρυπτόν Μυστήριον τοῦ Θεοῦ θαυμάζοντες, καὶ πιστεύοντες ἀναμφιβόλως, λέγομεν.

1. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι τὸ καθαρὸν δοχεῖον, ἐπειδὴ ἐδέχθης τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ.

2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ σεμνότατον κελλίον, ἐπειδὴ ἐκατοίκησε μέσα σου ἡ Θεϊκὴ του Πρόνοια.

3. Χαῖρε, ὅπου τοὺς φιλοσόφους ἀποδείχνεις ἀσόφους, καὶ μωροὺς.

4. Χαῖρε, ὅπου ἐλέγχεις ἐκείνους, ὅπου μὲ τέχνην ψεύστικων λόγων σου ἐναντιώνονται, ἀποδείχνοντάς τοὺς ἀλόγους, ἥγουν πῶς δὲν ἔχουσι τελείως νοῦν.

5. Χαῖρε, διατὶ ἔχασαν τὰς φρένας τῶν οἱ βαθεῖς καὶ μάταιοι ἐξετάσται τῶν Θεϊκῶν Μυστηρίων.

6. Χαῖρε, διατὶ ἐμαράνθησαν οἱ ποιηταὶ τῶν παραμυθίων· ἥγουν ἐξωλοθρεύθησαν, καὶ ἀφάνισθησαν οἱ ψευδοπροφῆται, ὅπου ἐπλάνοῦσαν τὸν κόσμον.

7. Χαῖρε, ὅπου ἀνέσπασες, καὶ ἐκαταχάλασες τὰ περιπλέγματα τῶν συλλογισμῶν τῶν σοφῶν Ἀθηναίων, ἥγουν τὰς ὑψηλάς, καὶ τεχνικάς ἐφευρέσεις τῶν Ῥητόρων.

8. Χαῖρε, ὅπου γαμίζεις τὰ δίκτυα τῶν ψαράδων, ὅπου ψαρεύουσιν ἄνθρωποι, ἥγουν, ὅπου κάμνεις, καὶ καταπείθονται πολλοί, καὶ παρακινεῖνται ἀπὸ ταῖς νοουθεσίαις τῶν Ἱερῶν, καὶ Διδασκάλων, καὶ πιστεύουν εἰς τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων.

9. Χαῖρε, βυθῷ ἀγνοίας ἐξέλκουσα.
10. Χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.
11. Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι.
12. Χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.
13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει :

Ἀλληλούϊα.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς Ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντα σοι προσφωνεῖν διδάξας :

1. Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.
2. Χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
3. Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως.
4. Χαῖρε, χορηγὲ Θεϊκῆς ἀγαθότητος.
5. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῦς.

9. Χαῖρε, ὅπου σφύρεις τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς ἀγνοίας εἰς τὸ ὕψος τῆς σοφίας.
10. Χαῖρε, ὅπου φωτίζεις πολλοὺς εἰς τὴν γνώρισιν τοῦ Θεοῦ.
11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι τὸ στερεὸν, καὶ ἄφροβον καρὰν ἐκείνων, ὅπου θέλουν νὰ σωθοῦν.
12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι λιμένας ἀκίνδυνος ἐκείνων, ὅπου πλέουσιν τὴν θάλασσαν τῆς ζωῆς, διὰ τὴν ὑστερα ἀπὸ πολλὰ πάθη τοὺς ἀναπαύεις.
13. Χαῖρε Νύμφη τοῦ Θεοῦ ἡ ἀνανδρος.

Θέλωντας νὰ σώσῃ τὸν κόσμον ἐκεῖνος, ὅπου μὲ ἄκραν σοφίαν ἐστόλισε τὰ πάντα, καὶ ἐσύνθεσέ τα καλὰ λίαν, εἰς τὸν ἴδιον κόσμον αὐτοκάλεστος θεληματικὸς ἦλθε. Καὶ ὢντας αὐθέντης καὶ κυβερνήτης, ὡσάν Θεός, διὰ ἡμᾶς ἐφάνη τέλειος ἄνθρωπος, ὡσάν καὶ ἡμᾶς· διὰ τὴν μὲ τὸ ὅμοιον ἐκάλεσε τὸ ὅμοιον, ἤγουν μὲ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκάλεσε τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τοῦτο ἀκούει ὡσάν Θεός τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ ἐν Τρισὶ Προσώποις ἀδικιρέτοις προσκυνούμενος μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δυναμώσις, καὶ περισκέπασις εἶσαι τῶν Παρθένων, ὦ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ προστασία ὅλων ἐκείνων, ὅπου μὲ βεβαίαν ἐλπίδα, καὶ πίστιν ἀνυπόκριτον προστρέχουσιν εἰς τὴν σκέπην σου· διὰ τὸ ὅτι Κτίστης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τοιαύτην σὲ ἔκαμε, καὶ ἐκατάστησεν εἰς τὸν κόσμον, ὦ καθαρωτάτη Μῆτερ, διὰ τὸ νὰ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἀγιωτάτην σου Μήτηρ, καὶ ἐδίδαξεν ὅλους μας νὰ φωνάζωμεν πρὸς σέ :

1. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι κολῶν ἀσάλευτη τῆς παρθενίας.
2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ θύρα τῆς σωτηρίας.
3. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι πρώτη ἀρχὴ τῆς νοητῆς μας ἐξαναπλάσεως, ἐπεὶ μὲ τὴν γέννησιν τοῦ Υἱοῦ σου ἔκαμες, καὶ ἐξαναγεννήθησαν εἰς τὸν κόσμον αἱ ψυχαὶ μας.
4. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι Χριστὸς τῆς Θεϊκῆς ἀγαθότητος· ἐπεὶ διὰ μέσον σου δίδει ὁ Θεὸς τὴν καλωσύνην του εἰς ὅλους.
5. Χαῖρε, διὰ τὴν σὺ ἐξαναγέννησας νοητῶς ἐκείνους, ὅπου ἐσυλλήφθησαν μὲ ἁσχημαῖς ἁμαρτίας.

6. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἠνουθέτησα· τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

7. Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα.

8. Χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

9. Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως.

10. Χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

11. Χαῖρε, καλὴ Κουροτρόφε παρθένων.

12. Χαῖρε, ψυχῶν Νυμφοστόλε Ἀγίων.

13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἰμνος ἅπας ἠττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὠδᾶς, ἂν προσφέρωμέν σοι Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοῖ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα·

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσα, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ αὔλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

1. Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου.

2. Χαῖρε, βολὴς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

3. Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα.

4. Χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

6. Χαῖρε, διὰ τὴν σὺ ἐνουθέτησας, καὶ ἡλεγκας ἐκείνους, ὅπου ὁ διάβολος εἶχε σκλαβωμένους· εἰς τὴν πλάνην, καὶ εἶχε κλέψῃ τὸν νοῦν τους.

7. Χαῖρε, ὅπου ἐκαταχάλασας τὸν χαλασπὴν τῶν αἰσθήσεων, καὶ λογισμῶν τῶν ἀνθρώπων.

8. Χαῖρε, ὅπου ἐγέννησας ἐκείνον, ὅπου σπέρνει τὴν καθαρότητα εἰς ταῖς καρδίαις μας.

9. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι νυμφικὸς θάλαμος τοῦ ἀσπόρου καὶ ἀνάνδρου γάμου.

10. Χαῖρε, ὅπου σμίγεις, καὶ ὁμονοιάζεις τοὺς πιστοὺς Χριστιανούς· μετὰ τὸν Κύριον καὶ Θεόν μας.

11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι καλὴ τροφὸς, καὶ σπλαγχνικὴ κυβερνήτρια τῶν παρθένων.

12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ νυμφοστολίστρια τῶν ψυχῶν τῶν Ἀγίων.

13. Χαῖρε, ἡ ἀγλαόμορφος Νύμφη τοῦ Κυρίου ἡ ἀνάνδρος.

Κάθε ἔπαινος, καὶ δοξολογία νικᾶται, ὅταν θελήσῃ νὰ πλατυνθῇ, καὶ νὰ μετρηθῇ μετὰ τὸ πλῆθος τῆς πολλῆς σου ἐλεημοσύνης, καὶ ἀπέφου· εὐσπλαγχνίᾳ· διὰ τὴν ἂν σοὺ προσφέρωμεν, Πανάγιε Βασιλεῦ, καὶ ᾠδὰς ὕμνους, καὶ μελωδικούς Ψαλμούς, ἰσομέτρους μετὰ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης, οὐδὲν κάμνομεν ἄξιον εὐχαριστίας· εἰς τόσα ἀγαθὰ, καὶ εὐεργεσίας, ὅσαις ἔδωκας εἰς ἡμᾶς, ὅπου σοὺ φωνάζομεν τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Φωτοδόχον λαμπάδα, ὅπου ἐδέχθη τὸ θεϊκὸν φῶς, θεωροῦμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον Μαρίαν, ὅπου ἐφάνη, καὶ ἐφῆξεν εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἐπεριπατοῦσαν εἰς τὴν σκότινάδα τῆς ἀμαρτίας· διὰ τὴν μετὰ τὴν νὰ ἔψῃ τὸ αὔλον, καὶ θεῖον φῶς, ὁδηγεῖ ὅλους πρὸς τὴν θεογνωσίαν, φωτίζοντας μετὰ τοιαύτην λάμψιν τὸν νοῦν μας· καὶ ἡμεῖς μετὰ μίαν φωνὴν τὴν τιμωμένην τέτοιας λογῆς·

1. Χαῖρε, Παρθένε, ὅπου εἶσαι ἡ ἀκτίνα τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Χριστοῦ.

2. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ λάμψις τοῦ φωτός, ὅπου ποτὲ δὲν σκοτινιάζει.

3. Χαῖρε, ἡ ἀστραπὴ, ὅπου φωτίζει ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων.

4. Χαῖρε, ὅπου ὡς βροντὴ φοβίζει τοὺς ἐχθρούς· διαβόλους, καὶ τοὺς ἐναντίους τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

5. Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν.
6. Χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺρρήτον ἀναβλύζεις ποταμόν.
7. Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον.
8. Χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.
9. Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν.
10. Χαῖρε, κρατὴρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.
11. Χαῖρε, ὁσμή τῆς Χριστοῦ εὐωδίας.
12. Χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.
13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως :

Ἀλληλούϊα.

Ἄλλοντές σου τὸν Τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμφυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρὶ, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδασκε βοᾶν σοι πάντας :

1. Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου.
2. Χαῖρε, ἁγία Ἁγίων μείζων.
3. Χαῖρε, κιβωτὴ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι.
4. Χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

5. Χαῖρε, διότι ἀνατέλλεις τὸν ἀληθινὸν φωτισμόν τὸν Χριστόν, ὅπου μὲ πολλὴ φῶς φωτίζει ὅλον τὸν κόσμον.

6. Χαῖρε, διότι ἀναβρύεις τὸν πολυτρεχάτον ποταμόν τὸν Χριστόν, ὅπου μὲ τὰ πολλὰ ρεύματα τῶν χαρίτων του, ὡσάν με γλυκὰ νερά, δρασίζει ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων, ὅπου διψοῦσι τὴν σωτηρίαν.

7. Χαῖρε, ὅπου σημαδεύεις τὸν τύπον τῆς προβατικῆς κολυμβήθρας, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἀσθενεῖς ἐθεραπεύοντο.

8. Χαῖρε, ὅπου τῆς προπατορικῆς ἀμαρτίας λυώνεις, καὶ ἀφανίζεις τὴν ἀκαθαρσίαν.

9. Χαῖρε λουτὸν, ὅπου ξεπλύνεις, καὶ καθαρίζεις τοὺς λογισμοὺς, καὶ τὴν συνείδησιν.

10. Χαῖρε ἀγγεῖον, ὅπου κερνᾷ, καὶ ποτίζει τὴν χαρὰν, καὶ ἀγαλλίασιν εἰς τοὺς λυπημένους.

11. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ ὁσμή τῆς μυρωδίας τοῦ Χριστοῦ,

12. Χαῖρε, ὅπου εἶσαι ἡ ζωὴ τοῦ μυστικοῦ συμποσίου.

13. Χαῖρε Νύμφη τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενη.

Χάριν θέλωντας νὰ δώσῃ, καὶ συγχώρησιν τῶν παλαιῶν ἡρεῶν, καὶ τῶν προπατορικῶν ἀμαρτιῶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὅπου ὅλον τὸν κόσμον πληρῶνει, καὶ λυώνει ταῖς ἀμαρτίαις, ἤλθεν ἀπὸ λόγου τοῦ ἐδῶ εἰς τὴν γῆν εἰς ἡμᾶς, ὅπου εἰμυσθεν μακρυμένοι, καὶ ξενιτευμένοι ἀπὸ τὴν χάριν του, καὶ διὰ τὸ νὰ ἔσχισεν τὸ χειρόγραμμά τοῦ προπατόρος μας, Ἀδὰμ, ἀκούει ἀπὸ ὅλους μας τὸ,

Ἀλληλούϊα.

Ἅγιος ὁ Πατὴρ, Ἅγιος ὁ Υἱὸς, Ἅγιον τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

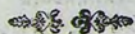
Ψάλλοντες, καὶ συγχαίροντες τὴν ἁγίαν σου Γένναν Θεοτόκε Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν, καὶ δοξάζομεν σε ὅλοι ὡσάν ὅπου εἶσαι ἔμφυχος ναὸς τοῦ προαιωνίου Θεοῦ· διατί ἐκατοίκησεν εἰς τὴν ἁγίαν σου γαστέρα ἐκεῖνος, ὅπου ἔχει ὅλον τὸν κόσμον εἰς τὸ χεῖρ του, καὶ ἡμᾶς ἐδίδασκεν ὅλους νὰ σοῦ φωνάζωμεν :

1. Χαῖρε Παρθένε, τὸ κατοικητήριον τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ.
2. Χαῖρε ἡ Ἁγία, ὅπου εἶσαι μεγαλήτερον ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἁγίους.
3. Χαῖρε Κιβωτὴ, ὅπου ἐχρυσώθη με τὸ πανάγιον Πνεῦμα, καὶ προεικονίσθη ἀπὸ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης.
4. Χαῖρε Θεοτόκε, ὅπου εἶσαι ὁ ἀχάλαστος, καὶ ἀτελεύτητος θησαυρὸς τῆς ζωῆς μας.

5. Χαῖρε, τίμιον διάδημα Βασιλέων εὐσεβῶν.
6. Χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον Ἱερέων εὐλαβῶν.
7. Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος.
8. Χαῖρε, τῆς Βασιλείας τὸ ἀπόρρητον τεῖχος.
9. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια.
10. Χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.
11. Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ Θεραπεία.
12. Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.
13. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

 Πανάμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων Ἀγιώτατον Λόγον· δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῥσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας :

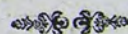
Ἀλληλούϊα.

ΤΕΛΟΣ

5. Χαῖρε, τὸ τιμιώτατον στεφάνι τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων.
6. Χαῖρε, τὸ εὐλαβητικώτατον καύχημα τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων.
7. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ὁ ἀσάλευτος καὶ ἄσειστος πύργος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.
8. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι τὸ ἀνίκητον καὶ ἀκούρρευτον τείχιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.
9. Χαῖρε, ὁποῦ διὰ μέσου σου σικάνονται νικητήρια κατὰ τῶν δαιμόνων, καὶ θρίαμβοι τῆς σωτηρίας μας.
10. Χαῖρε, ὁποῦ διὰ μέσου σου νικοῦνται, καὶ κατακρημνίζονται οἱ νοητοί, καὶ οἱ αἰσθητοί μας ἐχθροί.
11. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ Θεράπευσις, καὶ ἱατρεία τοῦ σώματός μου.
12. Χαῖρε, ὁποῦ εἶσαι ἡ λύτρωσις, καὶ σωτηρία τῆς ψυχῆς μου.
13. Χαῖρε, ἡ ὄντως ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ Νύμφη Μητροπάρθενος.

Ὡ πανύμνητε, ὑπερευλογημένη, ὑπέραγγε, ἀειπάρθενε Μῆτερ, ὁποῦ ἐγέννησες τὸν Ἀγιώτατον ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἁγίους, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, παρακαλοῦμέν σε, μὲ τὸ νᾶ δεχθῆς τούτην μας τὴν ταπεινὴν προσευχὴν, ὁποῦ οἱ ἁμαρτωλοὶ σοῦ προσφέρομεν ὁλοψύχως, λύτρωσαι ἀπὸ κάθε κίνδυνον, καὶ συμφορὰν ὅλους τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἐλευθέρωσαι ἀπὸ τὴν μέλλουσαν κόλασιν ὅλους ὅσοι μὲ καθαρὰν καρδίαν φωνίζουσιν εἰς Σὲ τὸ, Ἀλληλούϊα.

ΤΕΛΟΣ